

to ja mukavuus, jonka rakennamme ja valmistamme? Miksi?

Ah ystävät, eihän teiltä puuttune sitä kalleinta järkeä. Ei, ei, en tahdo teitä loukata, kun te vain tahdotte sitä käyttää, sillä kaikilla löytyy sen verran järkeä, että tietää mitä tarvitsee. Miksi ei sitten löytyisi, koska meidän voimallamme kaikki tuotetaan, nerollamme ymmärretään, niin

totta kai oman asemammekin ymmärrämme? Miettikää hetken, niin on kaikki selvää. Vertaillaan toisiinsa, niin olette varma, että teidän on oltava oman luokkanne tukija eikä muiden — niiden, jotka laittavat syksyn viiman lailla teljet teidän elämäne kulun tielle. Siis olkaa sosialisteja! Äänestäkää sitä valtaan!

KODIN OSASTO

PIKKUAVUKSI TALOUDESSA.

Neuloja voi hyvin säilyttää lasipulloissa, jonka kauneuden vuoksi voi päällystää virkatulla pussilla tai silkkipäällyksellä ja silkinauhalla vetää kiinni kaulan ympäriltä. Sellainen pullo on sievin, jossa on lasikorkki. Jos on tavallinen korkki, niin voi senkin ylösosa ja vaikkapa koko korkin päällystää kauniin värisellä kankaalla tai nauhalla.

Pullossa on myöskin käytännöllisin säilyttää hyvin pieniä nappeja, haksia ja muita pieniä esineitä, joita on vaikea poimia joko kopasta tai vaatepussista.

Harvasta kankaasta tai pitsistä tehdyt puserot, varsinkin, jos ne ovat tärkätyt, menevät kovin pieneksi silittäessä, jos pusero silitetään pitkän kangasta eli ylös ja alas puseroa. Mutta jos silittää polkki kankaan eli polkkipuseron, niin jääpi pusero entiseen kokoonsa. Hyvin harvassa kankaassa tulee taas varoa silittäessä sitä, ettei pusero jää liian lyhykseen silittäessä.

Pumpuliskukia, jotka ovat pahoin kuluneet, ei kannata enään parjata, mutta ne voi pohjata uudelleen toisella uloskuluneella saman värisellä sukkaparilla.

Värinsä päästävä vaate tulee liottaa ensin suolavedessä ennenkuin panee pyykkiiin. Paras on panna suolaveteen pyykkipäivän edellisenä iltana. Se painaa värit lujemmin vaatteeneseen, joten eivät ne "juokse" pahoin.

Vuodepeitteet voi varjella likaantumiselta, jos neuloo liinasta päällisen siten, että se on päällipuolelta tain keskeltä auki. Tämän päällisen voi muuttaa ja pestä samoin kuin lakanat.

SANA SIITÄ SÄÄSTÄVÄISYYDESTÄ

Toverittaren 47:ssä numerossa Selma-täti kirjoittaa itse ja kehoittaa muita kirjoittamaan mielipiteemme säästäväisyydestä ja nyt tuomin tässä, että näitä sateiltoja edes osaksi oikein käyttäkseni kirjoitan tuosta sen vähän, minkä minä siitä luokkakäsitteellisesti ymmärrän ja osaan muille esittää. Jo vuosia sitten, silloin kuin aloin sosialismin itselleni sulattaa ja sitä muille tunnustaa, pyöri ajatus säästäväisyydestä niin kovin ristiriitaisena mielessäni ja vaikka olen usein koettanutkin asettautua äärimmäisen "vallankumoukselliseksi" — kuten Selma-täti sanoi — niin en ole saanut itseäni uskomaan että tuhasta tuhlaamisesta olisi vastaavaa hyötyä ensimmäiseen luokka-asiana ja sitte ei myöskään yksityisenä.

Olen siinä toivossa, että asiasta muutkin kirjoittavat ja siksi näin. Enääni välttelyä kirjoitan jonkun yksityiselle vain, sillä eivät ne meiltä aloitteilulta tahdo tulla kaikki seikat kerralla huomioon otetuiksi ja selvästi esitettyiksi.

Asia lienee kokonaisuudessaan yksityinen ja kaikkein yksityisin lienee vaatetuksemme, mutta me naiset, jotka vielä suurimmalta osalta olemme ottamassa vasta ensimmäisiä aakkosia sosialismissa, me voimme agiteerata poulueemme eduksi silläkin, kunhan vaan koetamme nähdä meille par-

haimman näkökannan siinä.

Me työläisten valmiot ja meikäläiset työt puemme yleensä ja uskallampa sanoa melkein poikkeuksetta rumasti ja tuhlaten. En uskaltaisi edes ajatella, saattikka sitte painattaa tuota sanaa: tuhlaten, jos me emme eläisi vielä kukaan toivomastamme ja tarkoitamastamme ajasta, mutta nyt se on paikallaan. Rumaa ja kokonaan vahingollista on meidän aina koettaa mennä porvari-naisten perässä heidän korseteissansa ja muissa hikipajoista tuoduista rihkamissansa. Kun me oprimme tekemään säkistä nenäliinan, säästämään tukkamme verkoilta ja kulkemaan suorassa, kauniissa takissa, ilman noita kalliita, mutta ruma turkiksia, niin sen dollarin, minkä silloin säästämme, käytämme paljon paremmin, joko ostaessamme kirjoja, käyttäessämme poulueemme hyväksi tai suoranaisesti säästäten. Näyttää nykyään kun tekisivät pienet säästöt meidät itsekkäiksi, juoruksiksi ja omaa etuamme valvoviksi ja siten haittaisivat meitä suuresti, mutta alkakaamme aina luokkapohja tukevana allamme. Aikaa menee meiltä paljon, niin paljon joutavaan, taannuttavaan ja eihän vahingoittaisi, jos sen käyttäisimme, vaikkapa vain järkelläksemme säästäväisyydestä kelvollisessa pukeutumisessa.

En ensinkään tarkoita, että meidän tulisi kunnioittaa tai koettaa saavuttaa niiden meikäläisten asemaa, jotka nukkuen satavuotis-untansa nauttomissa taloissansa puolisaalraha ahneudesta ja sen seurauksista, rukoilevat jumalaansa auttamaan heitä säästämään tämän tai tämän nikkelin ja arvostelevat ihmisiä vain sen mukaan miten paljon hän on saanut säästettyä, ei. Mutta minä tarkoitan, että meidän tulisi oppia järjestämään tulomme niin, että meidän ei tarvitsisi missään eikä mitenkään yksityisinä myydä mielipidettämme, eikä joka hetki tehdä sellaista, mikä vahingoittaa meitä ruumiillisesti, henkisesti puhumatakaan ja että voimme selsoa niin, ettemme anna pikkunaisimmille vastustajillemme aihetta asiamme vastustamiseen meidän persoonamme kustannuksella.

Näen siitä vain hyötyä asiallemme, että koetamme päästä itsenäisiksi ja jotenkin vauraaksi näissä aineasioissamme.

Meillähän täytyy olla vakintunut olinpalkka, määrätty aika ja omaisuus, voidaksemme edes ajatella, kaan virkoihin nimitämistä, todistajaksi kelpaamistamme ja muita sellaista, niin on suoranaisesti tarpeellista säästää jotenkin, mutta ei siten, että se sulisi meitä taannuttua, näennyttää, vaan oppikaamme tekemään se siten, että se näkyy meistä itsenäisenä luokkatietoisena henkilönä, jokapäiväisissä pikkuasioissakin ja siten sellaisen itsenäisen joukon kunnan jäsenenä.

Lain hiljattain jonkun suurmiehen sanoina, että ylentävää on kuulla valitustakin, kun se on syvä ja oikeutettua, mutta kauheata on kuulla riikutusta. Se jäi erittäin mieleeni, sillä sehän sopii minusta tähän. Xl-käämme ruikutakko yksilönä, vaan valittakamme, vaatitakamme ylevänä joukkona oikeutta.

Porvarithan tosin meille säästäväisyyden tyrkyttämisen ovat aloittaneet, he tyrkyttävät sitä meille nyt vielä ja tulevat kauan tyrkyttämään pappiensa, rouviensa ja oppiensa kautta siksi että me olisimme nurku-

matta palkkaa ja työoloja ja että me tyytyisimme tuohon kaikkeen keuvottomaan rihkamaan mitä puolinkäiset muodinorjaksi tehdyt puotit työt meille esittelevät nälkäpalkkatuotteina.

Se on kalkki sitä samaa ala-arvoista sekasotkua, mitä meille on jo vuosikymmeniä, satoja, annettu ja meidän on valkea erottaa oikeaa vielä luokkatietoisina ollenkaan, sillä onhan se vallassa olijin puolelta meidän sokaisemiseksemme tarkoitettukin.

Me luulemme että vastakohta heidän säästämis-kehoituksillansa on olla säästämättä, mutta minä en katso asiaa vielä niin. Olkaamme me puolestamme yhtä salakavalla heitä kohtaan ja opetelkaamme säästämään oikealla ajalla ja oikealla tavalla, niin että hyödyttämme suurta asiaamme, omaa asiaamme.

Säästäväisyys on asia, jossa emme saa hypätä ajasta pois muussa kuin tavassa, sillä se vain viivyyttää voittoaamme.

Näin ajatellen tarkoitan tietysti näitä tavallisia oloja, mutta erityisen kurjissa ja luonnottomissa oloissa on suora nurkuminen ensimmäinen keino ja niiltähän on surkean paljon oloja, missä ei voi tulla mikään säästäminen kysymykseenkään.

Jätän tämän tähän ja uskon että toisetkin sanovat mielipiteitään ja lupaan puolestani, jos te hyväksytte minut sitä tekemään, kirjoittaa asiasta, sen eri seikoista, koettaen samalla selvittää heikkoja luokkakantaani tähän.

—A. K.

MUOTI ELI "STAILI".

Muoti on alkunsa saanut siitä, että yläluokka aina tahtoo eroittaa itsensä työväenluokasta joka suhteessa. Myöhemmin ja vasinkin täällä "tasa-arvon maassa" Amerikassa on siitä tehty mitä erinomaisempi keinotteluväline.

Oletteko ajatelleet mitä varten suurissa departmenttikaupoissa on samanlaista tavaraa monessa eri osastossa ja kerroksessa? Siksi, että "paremmat" ihmiset eivät halua tehdä kauppaansa siellä missä rahvas tekee kauppaansa. Rahvasta varten on "basementti" eli kellarikerros, jossa myydään "halpaa" tavaraa, jota vastoin ylemmissä kerroksissa on korkeammat hinnat. Mutta vaikka täällä "parempien" ihmisten osastolla on korkeammat hinnat, niin saako ostaja aina parempaa tavaraa kuin alakerrassa? Ei saa, jos vaan ei ostaja ole vaateen tuntija ja osaa arvostella sitä sen todellisen arvon mukaan.

Joskus hämmästyttävän paljon ihmisiä, jotka luulevat, että jos he eivät maksa korkeata hintaa vaatteesta, niin se ei voi olla hyvää; jotka arvostelevat kaikkea ainoastaan sen hinnan mukaan. Ja siksi voivat kauppiat ja räätälit määrätä hintaa melkein vaikka minkälaiselle vaatteelle. Taitava ostaja, voi siten vastoin arvostella kankaan ja työn vaatteessa ja vertailla hintoja ja jonkun verran onnistua valinnassaan. On totta, että "beismenteissä" myydään useinkin ala-arvoista tavaraa ja siten taas sellaista, joka on hieman pois muodista tai juuri tulemassa vanhaksi muodiksi. Mutta taitava nainen voikin juuri näistä valita joskus parempaakin ja pie-

HOQUIAMIN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään osaston talolla, Ahjolassa, joka torstai, kello 2 j.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

MULLAN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään joka torstai Suomi-Haallilla, kello 8 j.p. Kaikki tervetulleita.

niillä korjauksilla asada siitä muodinmukaisen puvun.

On parempi aina ostaa mahdollisimman hyvää kangasta, vaikkapa se maksaakin hieman enemmän (joskus sitä saa näissä vanhan muodin vaatteissa halvemmalla kuin kehnoa kangasta, siksi että hyvä kangas pysyy siistimmän näköisenä niin kauan kuin se kestää ja se kestää kauemmin. Ei ole tarvis joka muodin vaihteessa ostaa uutta pukua. Kun aluksi laittaa puvun, joka on keskinkertaista mallia, niin se pysyy muodissa pitemmän aikaa. Kun tutkii muodin vaihtelua, niin voi jokseenkin hyvin arvata minkälainen muoti on tulossa ja voi varustaa pukuunsa jo siihen keskittien. Sitä voi käydä aivan arvossa pidetyissä pukineissa pari ja kolmekin vuotta, jos puku muuten on siistiä tekoa ja hyvää kangasta. Eikä sittenkään vielä ole tarvis heittää pukua pois, vaan tarvitsee vain korjata sitä uudempaan kuosiin. Nainen joka on näppärä käsistään, voi tehdä sen itse. Mutta kannattaa sen teettää toisellakin paremmin kuin aina vaan ostaa uutta vaikkapa se olisikin halpaa, kun se halpa on useinkin sellaista, että se on parilla pitämällä jo vanhan näköistä.

Kun teettää räätäillä puvun, on aina paras teettää se (kävelypuku) vahvemmassa eli n. k. "miesten kankaasta" ja valkoida kangas "ryhtinsä" pitävää ja sellaista, joka ei kulu paljaille langoilte.

Minulla on puku jonka teetin kolme vuotta sitten ja se on

Joululoo lapsille!

Joululoo lapsille tulee tuomaan Lasten Joulu 1916, monine kauniine kuvineen ja kirjoituksineen. Siinä on monta hauskaa kuvaa, joulupukista, jonka kaikki lapset tulevat.

Monivärinen kansi-kuva on pojasta ja työstä, jotka ovat joulukuusta etsimässä ja heistä on pieni näytelmäkin tässä Lasten Joulussa.

Alkusivulla on Hilja Liinamaan kirjottama runo Joululot sievän kuvan kanssa.

Ja sitten on Lasten Joulussa kuva "Vesipojasta" ja indiaanipojasta, rikasten joulusta ja köyhän joulusta, saksalaisesta joulukuudesta ym. ym.

Mutta kaikista mielenkiintoisimmat lienevät kuvat siitä miten näppärästi lapset esiintyvät näytöskappaleissa, Norwoodissa, Mass.

Tilatkaa tämä Lasten Joulu lapsillenne jouluksi.

Kenkiä

jotka tyydyttävät kaikkia. Jos haluatte sopivia, kestäviä ja samalla aistikkaita KENKIÄ, tulkaa katsomaan meidän jalkinevarastoamme. Me voimme tyydyttää teitä.

Bee Hive

ASTORIA, OREGON